

det havde været dejligt, hvis Fremskridtspartiet var gået op og havde sagt – men så var jeg altså nok også faldet ned af stolen – at det er en samfundsopgave; det skal folk selvfølgelig ikke betale for selv, og Fremskridtspartiet vil støtte med arme og ben, at det bliver statskassen, der dækker disse udgifter f.eks.

For der er altså en række uløste problemer i denne sag, og jeg tror, at Fremskridtspartiet er enig i, at der er meget store økonomiske uligheder, og at det er urimeligt; men hvad vi gør ved dem, det er en anden side af sagen.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Til fru Margrete Auken: Jeg sagde netop i mine afsluttende bemærkninger, at vi under udvalgsbehandlingen er åbne over for alle de meldinger, der er kommet her i dag, og at vi ikke vil afvise noget på forhånd.

Jeg vil så sige, at det kendskab, jeg har netop til dette område, naturligvis er ud fra de bekendte, jeg har, der har været i en situation, hvor de skulle adoptere børn. De siger, at det med børn kan man ikke gøre op i penge. Selvfølgelig koster det, men i forhold til det at få et barn, er der altså nogle andre ting, påstår de, man så må spare på for at få disse børn. Jeg siger bare, hvad de mener, de to par, jeg kender. Og det synes jeg er en god indfaldsvinkel: at man netop ikke skal se på økonomien i denne sag, for jeg tror, at alle, der vitterlig ønsker sig et adoptivbarn, også får det, uanset hvordan og hvorledes tilfældet er. Men vi vil gerne kigge også på det aspekt, det lover vi helt sikkert.

Netop de aspekter, fru Margrete Auken fremdrog her, gør, at man kan være betænkelig ved, om regeringen også når det, den har stået og lovet her i dag. Det har vi jo set tidligere, og derfor siger jeg – godt nok må man erkende, at det ikke er et hurtigtarbejdende udvalg; nogle vil måske sige, det er hurtigt i forhold til, hvad regeringen normalt arbejder med – at vi ikke kan være sikre på dette her. Jeg er glad for, at der er et flertal, der har udtrykt, at de støtter forslaget. Og dermed kan vi jo ikke bare lade det falde, vil jeg sige til fru Margrete Auken, for der er jo åbenbart et flertal, der støtter dette forslag.

Lad os nu prøve under udvalgsbehandlingen at tage hensyn til de indvendinger, der har været, også med hensyn til ekstra tilførsel af penge til forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 229: Forslag til lov om projektering af udbygning af Frederikssundsbanen m.v.

Af trafikministeren (Jan Trøjborg).
(Fremsat 27/3 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Der burde allerede nu køre tog med 10-minutters-drift mellem Ballerup og Frederikssund, og der burde være stationer etableret ved Måløv, Ølstykke og Rørbæk. Men det er der som bekendt ikke. Der køres på enkeltspor, og der standses ikke de pågældende steder. Det bør der hurtigst muligt gøres noget ved, og derfor er det så udmærket, at vi har fået dette lovforslag om projektering af banen forelagt.

Det er jo om denne banestrækning, at der har været lidt uenighed om omkostningerne, for nu at sige det mildt. Derfor synes jeg, det er fornuftigt, at ministeren i lovforslaget har indarbejdet et forslag om, at en uvildig instans kan gå ind og sammen med DSB være med til at forberede denne sag, så det kan gøres så hurtigt som muligt og så godt som muligt. Og på denne baggrund kan vi tilslutte os det meget fornuftige lovforslag.

Svend Heiselberg (V):

Efter 20 års ventetid finder vi i Venstre, at tiden er inde til, at vi sætter projekteringen af Frederikssundsbanen i gang som foreslået af ministeren, således at vi i foråret 1997 kan få vedtaget